

“నువ్వు ఆడదానివి కాదు, ధూ!” — మితి
మారిన ఆ గ్రహాన్ని అణచుకోలేక కసిడిరా
వేలవిగా ఉమ్మేళాడు వరదరాజు

సరస్వతి కోపం వట్టారేక పోయింది. చక్కచా
వడిని చల్చి అతని చెంపవిగాద ఈడ్చి కొట్టింది—
—“కళ్ళు వెళ్లి విడిచివేస్తానుమీటా? ఎవరి
ముందు నిలబడి మాట్లాడుతున్నావో తెలుసా?”
అన్నది క్రవ్వడంగా.

“అ... తెలుసు!” వరదరాజు చిత్కారం చేశాడు.
—“ఒక బజారు మనిషి కన్నా హింసించే ఆడదాని
ముందు. నువ్వు నా అక్కయ్యవని తలచుకొన్నా...
నీకు తో వెలిదిరిగి పోతుంది ప్రాణం. అందమైన
ఈ భావంలో పోయిగా కులుకుతూ ఉండగానే
సరిపోయిందా? లోకమంతా నీ గురించి ఏమనుకోం
బుందో తెలుసా...? చీ...చీ...! ఈ ఉంపుడు కత్తె
బతుకు బతికే బగులు ఎందులో కన్నా కడి
చాకూడదా?”

సరస్వతి కొద్దిసేపు కోసం మర్చిపోయి, తయ్యుని
జీవీ బిత్తరపోయి చూసింది — ఏమైంది బిడికి
రోజు? ఎందుకీలా ఆవేశపడుతున్నాడు? వోల్ట్
నాలుకే లేనట్లుగా ఉండేవాడు— ఎలా అస
గలుగుతున్నాడు అంతంత మాటలు?

అసా కేమీ అర్థం కాలేదు, మెల్లగా తమ్ముడి
దిశగా వదిలింది. అతని చేతిని ప్రేమగా తన చేతి
లోకి తీసుకోబోయింది కాని, వరదరాజు ఆ చేతిని
దూరంగా విదిరించి కొట్టి... పక్కకి జరిగి నిల
బడ్డాడు

ఎర్రటి మొహం అతనిది. ఇప్పు డీ ఆవేశంరల్ల
అది మురింత ఎర్రబడింది. తలలోంచి అంతు
లేకుండా స్వేద బిందువులు ప్రవించి, చెంపల
మీదుగా క్రీందకు జారిపోతున్నాయి.

“వరదా! నా మాట విను. ఇంత ఆవేశం
వదిలి రాదు నీకు —” సరస్వతి లాలనగా అంది.

వరదరాజుని క్షణక్షణంగా అణచుకుంటున్నాడు — “నీ తెచ్చి
కోలు ప్రేమనాకేం అక్కర్లేదు. ఈ మురికికొంపలో
ఇంకొక్క క్షణం కూడా ఉండను. ముందు నే వడి
గిన దబ్బు పొందేస్తావా...? లేదా...?”

“ఊ... నీమిటి నీకీ చెప్పి...? బయట
ఎవరినో చెప్పుడు మాటలు విని స్వంత అక్కచే
వదిలి వెళ్ళిపోతావా...? అమ్మా... నాన్నాల్ని విన్నూ...
అన్నీ నేనే అయి ఇంతప్పట్టుండి పెంచాను. అందుకు
మన్నిస్తే ప్రతిఫలం ఇదా...?”

“లేదు! నీ నీడ కూడా నా మీద పడటానికి
వేనాప్పుకోను. నీ చరిత్ర తెలిసీ... నీ ఇంట్లో
ఉండటం కన్న... బయట కుక్క వాపు చచ్చినా
వరదాల్లేదు—”

“అయితే నా వద్ద దబ్బు లేదు. ఒక వేళ
ఉన్నా నీకీవ్వరు. తోడబుట్టిన దాన్నే భావించున్నా
లేకుండా చన్ను అంతలేసి మాటలంటున్నావో, నా
దబ్బు ఎలా అక్కరకొస్తుంది రా నీకు...?”

వరదరాజుకు వెంటనే మాటలు దొరకలేదు.
కొద్దిసేపు అక్కడే చాలా తీక్షణంగా చూస్తుంది
పోయాడు. తరవాత నిదానంగా అన్నాడు “నీ
దబ్బు నేనేం మృదువంటో లేదులే! నా భావన

తెలివగులకమ్మి
— ఎ.యం. ప్రయోగశిల్పి

అందంచందే, శుభమైన నల్లని జుట్టుకు అవసరం- 'కెఎమ్పి కొబ్బరినూనె ఇచ్చే సంరక్షణ.

కెఎమ్పి కొబ్బరినూనెలో ప్రకృతిలోగల విశిష్టత ఉంది. వెండిలా తెల్లని ప్రతి నూనె చుక్కా గూడా మీ జుట్టుని కుదుళ్ళనుంచి కొనలదాకా పెంపొందిస్తుంది. శీతాకాలంలో చుండ్రును దూరంచేస్తుంది; వేసవిలో, చర్మాన్ని, జుట్టునూ ఎండనుంచి, వేడినుంచి కాపాడుతుంది. దాంతో యిక మీ జుట్టు శుభ్రంగా, తీరుగా, దువ్వుకోడానికి వీలుగా ఉంటుంది. రోజంతా.

"కెఎమ్పి. నేను అచ్చంగా సొంతంగా కోరుకు వేది."

కె. ఆర్. విజయ

Maas KMP & TEL A.

వినానం చేసి తెచ్చిన దబ్బా... జగలూ చాళా ఉన్నాయి నీ దగ్గర, అదిప్పు."

సరస్వతి నిర్భాంత పోయింది నూలుకు. తేరు కోవడానికి రెండు నిమిషాలు వట్టింది. "ఎవరు రా మీ బావ..? నేను వెనానం చేసిందెవర్ని...?" అన్నది.

వరదరాజు అదోలా నవ్వాడు — "అదంతా విప్పి చెప్పటం వల్ల... అసహ్యమే తప్ప మరేమీ మిగలదు గాని, చప్పున దబ్బు తీసుకురా!"

"నా దగ్గర లేదు" — బింకంగా జవాబిచ్చింది సరస్వతి.

"ఏం? ఏమైంది..? నీ సొంత దబ్బు కూడా ఆ వెధవకే ఇచ్చావా?"

సరస్వతికి ఒళ్ళు ముందు కొచ్చింది — "వెధవ ఎవరూ?" అని అరిచింది బిగ్గరగా.

"ఇంతవేడు నీ ప్రేయుడు శేషారంగాడు' ఏ మాత్రం జంకు గొంకు లేకుండా నిర్లక్ష్యంగా అన్నాడు వరదరాజు.

"నీ కోరోజు నిజంగానే మతి భ్రమించింది. ఈ మాట ఆయన వింటే నీ నాలుక చీరేస్తారు. మధ్యాహ్నం 'బావ' అనలేవా..?"

వరదరాజు చీదరింపుగా చూశాడు—

"బాగుంది! నీకు ప్రేయూడైనంత మాత్రాన ప్రతి అడ్డమైన వాడూ నాకు బావ అవుతాడా...? ఆ లెక్కన వూళ్ళో చాలా మందిని నేను 'బావ' అనే పిలవాలి వస్తుంది."

సరస్వతి ఆగ్రహం అవుకోలేక పోయింది. బిగ్గరగా కేకలు వేస్తూ తమ్ముని కసిదీదా తిట్టిపోయి సాగింది.

— "దుర్మార్గుడా! నోటి కెంతోస్తే అంత అనే యటమేనా? అమాయికపు వెధవని కదాని వూరు కొంటే హద్దు మీరి పోతున్నావు. ఆయన రానీ చెబు తాను. ఈరోజు నీ నాలుక కోసి పోయిందనిదే నేను నిద్రపోను—"

"అమాయికపు వెధవని కనుకనే ఇంతకాలం నిన్ను గౌరవించాను. మీరు చెప్పినట్లు విన్నాను. కానీ నీ సంగతి అంతా తెలిసి పోయిందిప్పుడు నాకు. ఆయనట... ఆయన! కట్టుకున్న భర్తలావాడిని నోరూ ఎలా అనగలుగుతున్నావ్? నీ! ఎంత 'చేయమైన బ్రతుకు వీడి? ఒక్కసారి వెనుదిరిగి చూసుకో. నవ్వుడిగితే ఇంత విషం తెచ్చిస్తాను. మింగి గుట్టు చప్పుడు కాకుండా చావు—"

ఇక అక్కడుండ లేక వెనుదిరిగాడు వరదరాజు. అయితే ఎదురుగా గుమ్మానికి మధ్యగా ఎప్పుడొచ్చి నిలబడ్డాడో శేషారంగా, వరదరాజు ఇటు తిరగలే కాతెత్తి ఒక్క తాపు తన్నాడు. ఆ తాపుకి ఎగిరి దూరంగా పడ్డాడు వరదరాజు.

నడుముకున్న బెల్లు విస్తాడు శేషారంగా. మరో క్షణంలో వరదరాజు బిగ్గరగా అర్తనాదాలు చేస్తూ గదంతా పొర్రాడ సాగాడు.

— "దొంగ రాస్సెల్! వీసమెత్తు వస్తేయకుండా ముప్పొద్దులా వెక్కుతూ కొప్పెక్క పోయావు. ఎదుటి మనిషి ఎవరయిందీ కూడా భాతరు లేకుండా పోయింది నీకు. ఈ రోజు నీ పాగరంతా అణి చేస్తాను—"

శేషవారం అదే పనిగా బెల్టులో కొట్టే దెబ్బలకు దైవ్యంగా అరుస్తున్నాడు వరదరాజు. బాదకు తాళలేక ఒడ్డున వడిన చేప పిల్లలా గిరిగిలా కొట్టుకుంటున్నాడు.

అప్పటి దాకా చూస్తూ నిలబడిన సరస్వతి మరిక మాదలేకపోయింది— “ఇంక చాలు... ఆసండ్... చచ్చిపోతాడు వాడు” అంది శేషవారానికి ఆడ్డంగా వెళ్ళి నిలబడుతూ.

“వచ్చుండు... వరస్వతి! వెదవనీ రోజు చంపేస్తాను. వోటి వెంకటేశ్ అంత పేర్లున్నాడు—” సరస్వతిని వక్కాకి వెట్టేసి తిరిగి కొట్టినాడు శేషవారం.

వరదరాజులో అదివే వోపిక చచ్చిపోయింది. దీనిగా మూలుగుతూ అయ్య... ఇయ్య పొర్లుతున్నాడు.

ఇంతలో... బయల్పించి కైలాసవతి, అకలి వెనకలే మంజుల తోపలి కొచ్చాయి. కైలాసవతి శేషవారానికి స్వయానా అప్పయ్య. మంజుల శేషవారం ఒక్కగా వొక్కగాచాల కూతురు.

వాళ్ళిరువురూ లోపల కొన్నానే... బెల్టులో వీర విహారం చేస్తున్న శేషవారాన్ని అడ్డుకొన్నారు. మంజుల వెళ్ళి తండ్రి చేతిలో బెల్టు లాక్కుని దూరంగా వెళ్ళిపోయింది.

కైలాసవతి వంగి, కిందపడి మూలుగుతున్న వరదరాజుని లేవనెత్తాడు. వరదరాజు తోడుకున్నప్ప వొక్కా దెబ్బల తాకిడికి విరిగి పేలికలెంది. పిప్పనిండా వాతలు తేలాయి.

సరస్వతి హృదయం ద్రవించి పోయింది. తమ్ముడి దగ్గరగా వచ్చి ఆహ్వాయంగా ఒళ్ళు నిమిరబోయింది. కాని, వరదరాజు దూరంగా విడిలించి కొట్టా దామెను.

“చూడు...చూడు, పొగరు వీనమెత్తు కూడా అణగలేదు వాడికి. రాస్కెలో! మళ్ళీ బెల్టు అందుకో మంటావు చూ చేతికి...?” తీక్షణంగా చూస్తూ అరిచాడు శేషవారం.

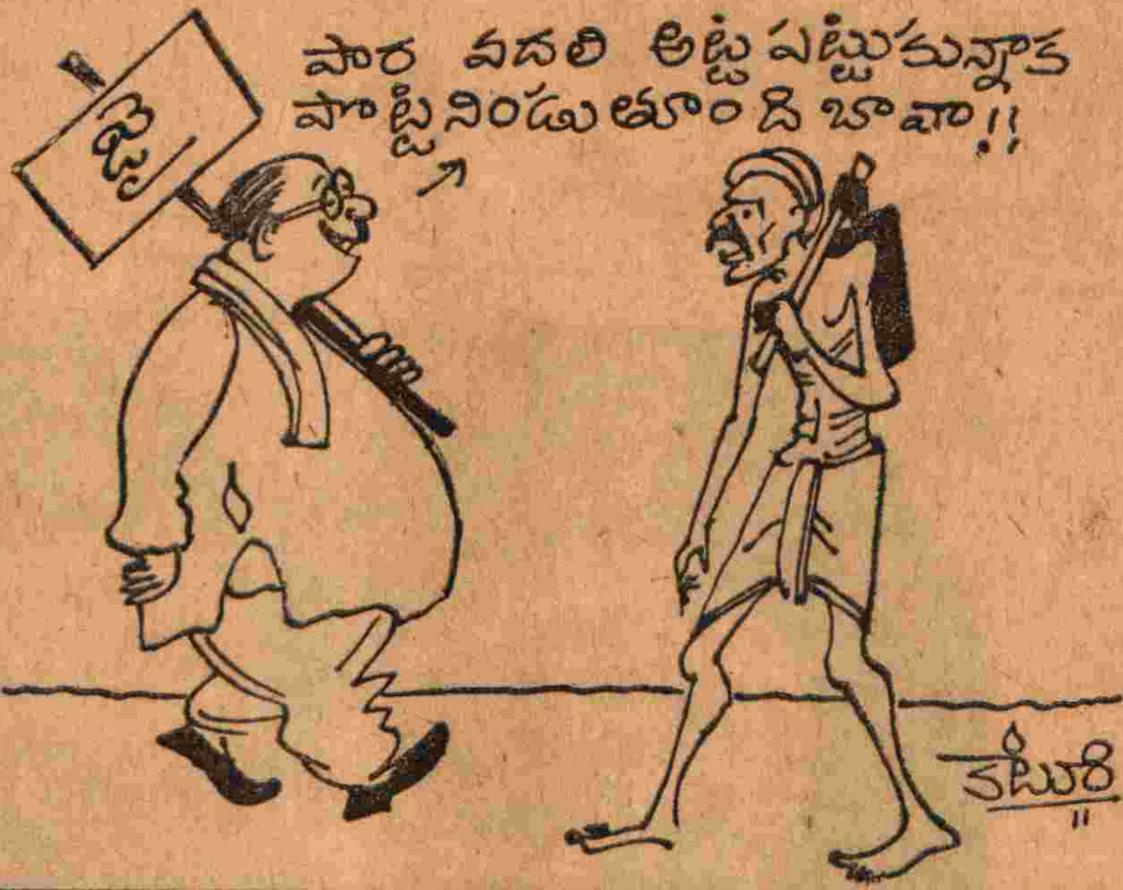
కైలాసవతి అడ్డువచ్చాడు — ‘ఒరే శేషూ! పొరం.. ఎందుకు వాణ్ణులా చాన బాదావు? కూర్చానికి ఆకారమే తప్ప... వోట్లో నాలుకైనా లేదే వాడికి...!’

అప్పుయ్య మాటలకి కనడంపులో చూశాడు శేషవారం వరదరాజు కేసి— “విడికా—ఈ రాస్కెల్ గాడికి వోట్లో నాలుక లేదా? సరస్వతిని గూర్చి ఈ రాస్కెల్ ఎన్నెన్ని మాటలన్నాడో మప్ప వీని ఉంటే... ఇప్పుడిప్పుడే పాతెయ్యాలనే వాడివి—” అన్నాడు కోపంగా

కైలాసవతి ఒక క్షణం పాటు... సరస్వతి ముఖం తోకి, వరదరాజు మొహంలోకి పరిశీలించి చూశాడు. తరవాత అతని భుజం తట్టి ప్రశ్నించాడు.

— “ఎందుకురా రాజా! అక్కయ్యకు అలా మాటలవాల్సిన అవసరమే మొచ్చింది?” ఆవేశంగా తలెత్తాడు వరదరాజు. “ఒక బజారు ఆదానికి తన బ్రతుకు ఎంత నిక్కపెట్టెందో ఎత్తి చూపాను. చెడిపోయిన జీవితాన్ని గడిపే బదులు... చావటం లని చెప్పాను తప్ప...?”

ఈ మాటకి కైలాసవతి — “తప్ప! అక్కను

అలా అనుకూడను” అని మందలించాడు. కాని, శేషవారం ఆ గ్రహం పట్టులేక తిరిగి కాలెత్తాడు తప్పదానికి.

“నాన్నా” — అంటూ తండ్రిని వారించింది మంజుల.

వరదరాజు ఇంక ఆ గదిలో ఉండలేక పోయాడు. అందరికీనీ ఒక మారు తీక్షణంగానూ, అసహ్యంగానూ చూసి, మెల్లగా బయటకు వెళ్ళి పోయాడు.

ఆ మర్నాడు ఉదయం — ‘హోటల్ కైలాస్’ లో కింద కౌంటర్లో కూర్చుని, బిల్స్ అందుకొంటున్నాడు వరదరాజు. కైలాసవతి పని విూద బయటకు వెళ్ళాడు.

ఆ పూల్లో కల్లా పెద్దది హోటల్ కైలాస్. పై అంతస్తులో లాడ్జింగ్ సెక్షన్ ఉంది. దాని మేనేజమెంట్ అంతా శేషవారం చూసుకుంటాడు. కింది సెక్షన్ బోర్డింగ్ అండ్ టిఫిన్.

అది కైలాసవతి చూసుకుంటాడు. వరదరాజు అరోజు చాలా వరద్యసంగా ఉన్నాడు. క్లబ్బుమర్చి పే చెస్తున్న బిల్స్ ని చాలా యాంత్రికంగా అందుకొంటున్నాడు.

అతని ఒళ్ళంతా పచ్చి పుండులా ఉంది. నిప్పటి దెబ్బలు అతని విూద చాలా ప్రభావాన్ని చూపాయి.

రాత్రంతా గిరిగిల్లాడి పోయాడు. అక్క సరస్వతి దగ్గరగా వస్తే, కసురుకోని దూరం కొట్టాడు. ఇంట్లో అదరూ నిద్రపోయాక అతని గదిలో కొచ్చి వరదరాజు వళ్ళంతా, వేస్త్రీళ్ళలో కావడం పెట్టింది మంజుల.

మంజుల ఇంటర్మీడియేట్ చదూతోంది. ఎర్రగా... అందంగా ఉండే వరదరాజు అంటే మంజులకి అమిత ఇష్టం.. మంజుల దే కాలేజీలో చదువుకొంటుంది.

వరదరాజుకి పొద్దుంతా కౌంటర్లో కూర్చోవాలి ఉంటుంది. అందుకని అతడు ఈవెనింగ్ కాలేజీలో వి.కాం చేస్తున్నాడు.

మంజుల అప్పుడే హోటల్లో అడుగుపెట్టింది— ‘పైము’ పది గంటలు భావదానికి మరో పది నిమిషాలు తక్కువుంది.

కౌంటర్లో కూర్చుని ఉన్న వరదరాజు కేసి చూసి, అందమైన చిరునవ్వు వచ్చింది. వయ్యారంగా నడిచి వెళ్ళి... మూలగా ఒక టెబుల్ ముందు కూర్చోంది.

సర్వర్ సైషల్ కాఫీ ఒకటి తెచ్చి, అలవాటుగా ఆమె ముందు పెట్టాడు. అది క్రాగేసి తేలింది మంజుల.

కౌంటరు విూద రెండు మోచేట్టలూ ఆనించి, వరదరాజు దిశగా వంగి — “ఇప్పుడు బంట్లో ఏకా ఉంది డీయర్? దెబ్బలు ఇంకా బాద పెడుతున్నాయా?” అని ప్రశ్నించింది ఆహ్వాయంగా.

లేదన్నట్లు విప్పగా తల వూపుతూ, ప్రేమగా మంజుల కళ్ళలోకి చూశాడు వరదరాజు.

“దేం కాలేజీ వెళున్నా!” — అంది మంజుల. ఒక క్షణం పోయకతం వూపి, — “యంజా... మాట!” అని పిల్చాడు వరదరాజు.

“ఏమిటి?” వెళ్ళిపోయిందల్లా వెనుదిరిగిందామె. “పాడుంకం ఒకసారి తిలక్ గార్డెన్ కి రా. నీతో ఒక ముఖ్యమైన విషయం చూట్టాడాలి. ఆరు గంటలకి ఎదురు చూస్తుంటాను.”

“అలాగే! కానీ నీ కోజా కాలేజీ లేదేమిటి? ఆరు గంటలకి రమ్మంటున్నావే?”

“నా కాలేజీ తీవ్రతం విచ్చుటి తోనే ఆఖరు గాని యంజా.. మవ్వళ్ళు! సరిగ్గా అరింటికి పార్కుకి మచ్చి పోయిందా రా! ఏం...?”

— ‘తప్పకుండా!’ యంజా నవ్వేసి చేతో బాటా చెప్పి, బయటకు వెళ్ళిపోయింది.

1: ఆంధ్రవని నచిత్ర వాఠవతిక

అమి అలా వెళ్ళి పోగానే తిరిగి ఆలోచనలు చుట్టుముట్టాయి వరసరాజును. అతని ఆలోచనలు రెండోజాన క్రితం గతాన్ని మోసుకుని వచ్చి... కళ్ళుమూచుట కడేశాయి—

ఆరోజు సాయంకాలం...

వరసరాజు కాలేజీ కని బయల్పెరాడు. కాని క్లాసు వరకూ వెళ్ళలేకపోయాడు. కారణం—

కాంపౌండ్ లోనే స్నేహితులు తారస పడ్డారు.

అందరూ కలిసి ఎక్కడికో బయటి వెళ్ళు వ్వారు.

వరసరాజుని చూడగానే విశ్వం గుంపులోంచి ముంపుకొచ్చాడు.

—“రేయ్ రాజా! ఈ రోజు మన రజనగడ బర్త్ డే. పార్టీ గ్రాండ్ గా ఎర్రేంజు చేస్తున్నాడు.

మనందరికీ రోజు కాలేజీ ఇక్కడ కాను—బార్ లో” అని తన విట్టుక తానే బిగ్గరగా నవ్వుతూ వరస రాజు చెయ్యి పట్టుకుని లాక్కువెళ్ళాడు.

పీకలదాకా తిని, తాగి బార్ లోంచి బయటి కొచ్చారు స్నేహితులంతా. కొందరు ఎవరిళ్ళకు వాళ్ళు వెళ్ళిపోయారు. ఇంకా కొందరు మూతం అలా వదులుకుంటూ వూరు బయట వంతెన వద

శీతాకాలంలో తడిజిరిపోయిన చర్మానికి చిరునవ్వుతో పండేలు-పాండ్స్ కోల్డ్ క్రీమ్

శీతాకాలం వరి, సున్నితమైన మీ చర్మాన్ని బలహీనంగా మీ చరవులపై చిరునవ్వును ఆరిపోయేలా చేస్తుంది. ఇక్కడ తడి ఆరిపోతే అయితే చర్మాన్ని పంకంతు కోతానికి యిప్పుడు మీకు ఇతర, ఆ తేదని ఆరిపోవియ్యకుండా తేనె, పోషణనిచ్చే వనక రూపంలోని మృతంను సజుకూర్చే క్రీమ్, పాండ్స్ కోల్డ్ క్రీమ్. ముంపున, పిరనైష, మంతమణి, కాళ్ళు ఆకుపడటం

వి భాగవతైవా సరే తాయంతి, పాండ్స్ కోల్డ్ క్రీమ్. ఇంక మునుండాడె చర్మం మీది.

ఇప్పుడు వీలైన ట్యూబ్ స్పాక్ లో కూడా దొరుకుతోంది.

శీతాకాలంలో చర్మసంరక్షణకు సాటిలేనది **పాండ్స్**

కొచ్చారు. వంటకీ అటు వైపు, ఇటువైపు సినిమాలు చొక్కా మీక కూర్చున్నారు.

మనక వెళ్లాల కాస్తాంది. కింగ్ కాలవలో నీళ్లు పల్లగా పారుతున్నాయి.

—“రేయ్! ఇక్కడ ఏ వెడవాయ్కన్నా పెళ్ళి అయ్యిందే ఏటా...?” త్రాగిన మైకంలో తడబడు తుంటే... ఉప్పిట్టుండి అడిగాడు విశ్వం.

లేకనూరు బదులుగా ఆందరూ.

—“ఏంతుకురా...?” అని ప్రశ్న వేళాచారో మాట్లాడేది.

“పోనీ మీలో ఎవరన్నా అడవాన్ని రుచి నూకారంట్రా? అది కూడా ఏడవలేదా...” — తిరిగి విశ్వమే అడిగాడు.

దీనికూడా లేకనూరు అంతా.

మాటల్లో కలపితం భరింలేక వరదరాజు లేచి కొంచెం దూరంగా వెళ్ళి కూర్చున్నాడు. మిత్రుల మాటలు అక్కడికి విన్నున్నాయి కాని, చేసేది లేక అట్లాగే ఉండిపోయాడు.

—“ప్రెంట్స్! మీరు గమక అడవాన్ని చూడాలనుకొంటే మిత్రం, ముందుగా ఆ సరస్వతి ఉంది చూశారు... దాన్ని చూడండి వింటు వ్వాదా...?”

విశ్వం మాటలకి అంతా క్యూరియాసిటీతో ముందుకి వంగారు ఏమిటేమిటంటూ.

—“అదేరా! ఆ సూపర్ బ్యాటి లేదా... సరస్వతి...”

“అవునా... అదే...! ముప్పయ్యే ఏళ్ళు దాటినా ఇంకా పక్కాచేళ్ళ దాన్నానే ఉంటుంది. ఆ కైలాస పతి లేదా... హోటల్ ప్రాప్రయిటర్ వాడు లేవ దీనుకొచ్చాట్టా దాన్ని పడేళ్ళు కింగ్. ఇప్పుడేమో వాడి తమ్ముడు శేషవతారం దీని హోయల చూసి బస్సెపోయి, అన్నను బెదిరించి దాంతో తాను తులుకుతున్నాడు.”

—మాటలు తడబడుతున్నా విశ్వం హుషారుగా వెప్పుక పోతున్నాడు. ఎంతో ఉత్సాహంగా వింటున్నా రంతా.

—“కొంపతీసి వరదరాజు గాడువ్వాదా? ఇంటి తెళ్ళలేదా?” అప్పుడే గుర్తొచ్చివట్టూ, చుట్టూ పరచాయింది చూస్తూ ప్రశ్నించాడు విశ్వం.

ఈ మాటకి రవణ, మొదలుగా గల ఒకరిద్దరు తలలు తిప్పి అటూ... ఇటూ చూశారు. కైపుతో మూసుకుపోతున్న వారి కళ్ళకి కొంచెందూరంలో ఒక పక్కగా కూర్చొని ఉన్న వరదరాజు అగుపించ లేడు.

—“శ్వం అందరి మధ్యనా కూర్చొని చెప్పాగాడు— పడేళ్ళు కింద కైలాసపతి, సరస్వతి మొగుడికి చోకరా కొట్టి, దాన్ని లేపదీసుకొని ఈ ఛారొచ్చాడు. అప్పుడతని పద్మ చిల్లికానీ లేదు కానీ, సరస్వతి దేహం మీద బోలెడన్ని పగలున్నాయి.

ఆ పగల మీది దబ్బుతో కైలాసపతి ముందుగా చిన్న హోటల్ ప్రారంభించాడు. ఆ ఆదాయం చాలలే దతనకి. దాంతో దబ్బు కోసం మరో కొత్త పద్మ తి అవలంబించాడు, అదేమంటే— రాత్రుళ్ళు సరస్వతిని పెద్ద పెద్ద బిజినెస్ మాగ్నెట్ల బంగాళా

లోకి వంపించటం.

ఈ పద్మ తిని చాలా డబ్బు సంపాదించా దతను.

ఈలోగా చిన్నప్పుడే దేశాలు పట్టిపోయిన కైలాస పతి తమ్ముడు శేషవతారం అప్ప అమాకీ తెలుసు కొని ఇక్కడికి చేరుకున్నాడు.

తమ్ముని తనలో ఉంచుకొని, హోటల్ బాగా అభివృద్ధి చేశాడు కైలాసపతి. అయితే— సరస్వతి కైలాసపతిని వదిలేసి, వాడి తమ్ముడు శేషవతారాన్ని పళ్ల వేసుకొంది.

కైలాసపతి అర్చకుడు. తమ్మునితో తనూ పదేంత వదేంత డైర్యం అతనికి లేదు.

అంచేత, సరస్వతిని తిరిగి తన హోంపర్లోకి తెచ్చుకొనే ప్రయత్నం చేయకుండా ముప్పువం పూంచాడు. ఇదిరా... సరస్వతి అసత్యం ఆ సూపర్ బ్యాటి కడ...”

చెప్పడం ఆపి నవ్వాడు విశ్వం—

“ఈ సంగతుల్ని నీకెట్లా తెలుసురా?” కుతూ హిలంగా వింటున్న రవణ ప్రశ్నించాడు.

—“కైలాసపతి హోటల్లో పనిచేసే అయ్యరు ఒకతను ఇప్పుడక్కడ పని మానేసి, మా హోటల్లో చేరాడు. వాడెలా తెలుసుకున్నాడో గాని ఈ రహస్యాల వా చెవిన గూడా వేశాడు.”

“ఒరేయ్ విప్పిగా!” అంతపరకూ మనం గా కూర్చున్న రాంబాబు అన్నాడు : “నీకు బుద్ధి లేదురా! పక్కన పుంచి వయస్సులో ఉన్న కుర్ర దాన్నుంచుకుని, ఆ మూడు పదులు దాటిన సర స్వతిని రుచి చూడమంటావా? మంజులందిగా శేషవతారంగాడి కూతురు—దానిమ్మడంబులా ఎర్రగా. దాని విషయం ఏమిటి?”

రాంబాబు మాటలకి అవునంటే అవునన్నారు కొందరు.

—“ఇంతకీ ఈ మంజుల ఎవర్రా? నిజంగా శేషవతారం కూతురేనా... లేక...??”

అంతా విశ్వంకేసి చూశారు, ఏం చెబుతాడోనీ. అతను తిరిగి గీతోపదేశం చేస్తున్న శ్రీ కృష్ణుడిలా చెప్పాడు — “ఈ ఛారికి రాకముందు... దేశాలు పట్టిపోయిన శేషవతారాని కో బార్య ఉండేదిట. దానికి పుట్టిన బాపతు... ఇది—”

“అయితే మంజులా... వరదరాజుగాడు బావా మరదళ్ళు అవుతారన్నమాట!”

ఎవరో అన్నమాటకి —“అవును... అవు మాటే...” అని నవ్వాడు విశ్వం.

“ఇంతకీ... నీకు మంజులా కాలా... లేక సరస్వ తిరా విశ్వం...?” రవణ ప్రశ్నించాడు.

“అట్టే! మంజు వద్దరా. ఎంతయినా మన రాజు గాడి లష్కర్ కాదుట్రా అది? నాకు సరస్వతి అయితే బావుంటుంది. మనం అనెక్స్ పీరియన్స్ కదా... అదైతే అనుభవమున్నది. మనకు రాని పాటాళు కూడా నేర్చుతుంది. కాదంటారా..??”

అంతా బిగ్గరగా నవ్వారీ మాటకు.

వరదరాజు అక్కడుండలేక పరుగులాంటి నడకతో వెనుతిరిగి పయ్యేశాడు.

“బిల్ తీసుకోండి...!” సర్వర్ గట్టిగా అరిచిన

దేహపుష్టికి ఆరోగ్యానికి
పండిత-డి.గోపాలాచార్యులవారి

డీవామృతం

1998 మంచి ప్రసిద్ధి గాంచినది

ఆయుర్వేదాశ్రమం
(శ్రీవట్ల) రమిటెడ్

ఏజంట్లు కావాలెను

మీరు నిరుద్యోగులా? అధిక వ్యయ ములా, చదువు, బిడ్డల వివాహము, గృహ సమస్యల మూలంగా బాధ పడుచున్నారా? అయితే మంచి రాబడి గల ఉద్యోగము మరియు ఏజంట్లు కొరకు వ్రాయండి. (“తిరిక కాలంలో పెట్టుబడి లేకుండు రు. 400/-ల సంపాదించుట ఎలాగ?”

Eacho Radio & Transistor Co,
Post Box No. 9447, Delhi - 51.

ఉచితం! ఉచితం!!

తెల్ల మచ్చలు

అన్ని రకాల మచ్చలను, ఎరుపు రంగును చూ ప్రఖ్యాత మందు అయిదు రోజులలో నూర్చును. త్వరలోనే చర్మము మామూలు రంగు పొందును. ప్రచారము నిమిత్తము ఒక సీసా మందు ఉచితంగా పంపబడును. నెంటునే వ్రాయండి. నివరాలకు:

Bharat Ayurvedashram,
P.O. Katri Sarai (GAYA)

డా. పి.వి.కె.రావు, B.A.

సిక్స్ స్టెప్స్
(వైద్య విద్యా-వైద్యశాస్త్రం)
వివాహము వాయిదా వేయ నవసరము లేదు. మగల్గిన ములవలన కలిగిన సరముల బలహీనత, సుఖవ్యాధులకు ఆయుర్వేద అకిత్తు పోర్టు వ్యాకా కూడ అకిత్తు కలదు ...

రావూస్ క్లినిక్,
టి.ఆ.రాడ్, తెనాలి. ఫోన్: 700.

అరువుకి ఉలిక్కిపడి, ఈ లోకంలోకి వచ్చాడు వరద రాజు.

అతని ఆలోచనలు గతంలోంచి వర్తమానంలో కొచ్చాయి.

కష్టమర్ అందించిన ఆయిదు రూపాయలు వోటందుకుని, చిల్లర తిరిగిచ్చేశాడు.

“ఏమిటండీ... ఈరోజు ఆదోలా ఉన్నారు.” వోటల్ కి రెగ్యులర్ కష్టమర్ గావును, చొరవగా ప్రశ్నించాడు.

“నేనా...? బాగానే ఉన్నాను మరేంలేదు...” అన్నాడు వరదరాజు నవ్వుడానికి ప్రయత్నిస్తూ.

మంజుల కన్పించటం లేదు—

ఆరోజు ఉదయం నుంచి మంజుల కన్పించటం లేదు. ఒక్క మంజులే కాదు—లోడుగా వరదరాజు కూడా మాయమయ్యాడు.

క్రితంరోజు సాయంత్రం బయటబుచ్చి వాళ్ళిద్దరూ కలిసి రావటం చూశాడు కైలాసపతి. మామూలు విషయమే గనుక పట్టించుకోలేదు. రాత్రి మామూలుగా ఎవరి గదుల్లో వాళ్ళున్నారు.

ఉదయం చూస్తే ఇద్దరి కిద్దరు లేరు. ఇంట్లో ఉన్న డబ్బు... నగలూ అన్నీ మాయం. ఏదేనా ఉత్తరం లాంటిది ప్రాసీ ఉంటారేమోనని ఇల్లంతా వెదికారు. అట్లాంటిదేమీ లేదు.

వెళ్ళి... నోరూ బాదుకొన్నారు అన్నదమ్ములిద్దరూ—డబ్బూ, నగలూ పోయాయని కైలాసపతి, ప్రాణప్రదమ్మైన కూతురుకోసం శిషావతారమూ.

ఇద్దరికీ తెనలూనే ఉంది — వరదరాజు మంజులని లేవదీసుకు పోయాడని కాని వాళ్ళ అంతరాత్ములు అంత త్వరగా ఈ విజాన్ని అంగీకరించటం లేదు —

ఆరోజంతా శిషావతారం స్కూటరేసుకుని, వూరంతా వెతికాడు. ఒక్క రోజులోనే ఏచ్చివాడిలా అయ్యాడతను.

శిషావతారం ప్రవచనంలో ప్రాణప్రదంగా ప్రేమించేది ఏదైనా ఉంది అనుకొంటే... అది తన కూతురు మంజుల.

సరస్వతి అంటే అతనికి మోజాంది. కాని అది ప్రేమ ఎట్లా అవుతుంది?

కైలాసపతి మాత్రం దిగాలుపడ్డ మొహంతో హోటల్లో కూర్చోని ఉన్నాడు. పోయిన డబ్బూ, నగలూ... గుర్తొస్తే చాలు, అతని గుండె బేజా రెత్తి పోతూంది —

—గడవిన తన జీవిత కాలమంతా ఎన్నికష్టాలు వదలో అన్నీ వడి ఎన్ని అవిసీతి వసులు చెయ్యాలో అన్నీ చేసి, డబ్బు కోసం తినాల్సిన ప్రతి ఆడ్డమైన గడ్డి తిని, ఆ సొమ్ము కూడబెట్టాడు.

అట్లాంటిది... ఇప్పుడు...!?” అమాయికంగా ఉండే వరదరాజు గుర్తొచ్చాడతనికి —

‘దొంగ వెధవ! ఎంత పన్నేకాడు? ఇన్నేళ్ళ తన కష్టాన్నంతా గద్దలా పన్నుకుపోయాడు. నోట్ల వేలు పె తే కొరకలేని వెర్రి పన్నాసి అనుకోన్నాడే గాని... వాడింతటి గుండెలు తీసిన బంటు అనుకో

జీవితం అంటే ఏమిటి? నగం ప్రతిభ, నగం అదృష్టం.

— హోమ్స్

లేదు —
అనలు దీని కంటటికి తారణం తన తమ్ముడు— బెల్టులో వాడి నలా గొడ్డును బాదినట్టు బాది ఉండకపోలే... మేక లాంటి వరదరాజు గాడు పులిగా మారేవాడే కాదు.

ఇప్పు డేమనుకొని ఏం లాభం??
పారిపోయిన వాళ్ళు తమ కందుబాట్లో ఉంటారా? ఎక్కడున్నారు... ఎంతదూరం పోయారో...?

తన మీద ప్రతీకారంతో వరదరాజుగాడు ఈ పని చేశాడనుకొన్నా ఈ మంజుది ఎంత వెర్రితనం? ఆ దగుల్పాణిగాడ్చి నమ్మి వాడి వెంట డబ్బూ... నగలతో నహా ఎట్లా వెళ్ళగలిగింది?

ఆ వెధవని ప్రేమించింది కాబోల్తు... ఇది... అయితే మాత్రం... ముందు వెనుకలాలోంచి వచ్చింది. అవేదనతో గుండె బద్దం వుతుంటే... కంటరు బల్లమీద తలానించి కళ్ళు గుమాసుకున్నాడు కైలాసపతి.

వారంరోజులు గడిచాయి —

శిషావతారం ఉండబట్టలేక పేసరు ప్రకటన కూడా ఇచ్చాడు. అయినా లాభం లేకపోయింది.

అయితే — పదరోజు పోస్టులో శిషావతారం పేర ఉత్తరం వచ్చింది. అందులో ఇలా ఉంది—

“వీ మీద నా పగను పాదించావన్న తృప్తిలోనే ఈ ఉత్తరం రాస్తున్నాను. నీ గుమ్మల కూతురు మంజుల ఇప్పుడు నా అధీనంలో ఉంది. ఇంకా— మీరింత కాలంగా నానా గడ్డి కరివి కూడబెట్టిన సొమ్మువంతా తనతో పాటు తీసుకొచ్చింది.

ఒక్క విషయం విను — మంజు మీద నాకు ఇష్టం ఉంది. కాని ఆ ఇష్టం పెళ్ళి చేసుకునేంతగా మాత్రం లేదు. నాకు మంజు తీరేంతవరకూ నీ కూతుర్ని వాడుకొంటాను. ఆ సైవ చది లేస్తాను.

ఆ ఒదిలేయటం వూరికనే కాకుండా ఏదేనా, వ్యభిచార కొంతలో అమ్మేస్తాను. అలా అయితే... నాక్కొంత డబ్బూ కూడా వస్తుంది. ఏనం టావు...? నుంచి ఆలోచన కదూ??

బయట జనాని క్కూడా నీ కూతురు మీద మంజు తీరిన తరవాత ఆమె ఉనికి నీకు తెలియ పరుస్తాను. నీ అందాల కూతురి అవతారం అప్పుడు చూచుకోవి కరువు తీరా ఏడుద్దువు గాని. నా రక్తం వంచుకు పుట్టిన అక్కయ్యని మోసం చేసి, ఆమె అనూయకత్వాన్ని ఎన్ని విధాలుగానో మీకు అనుకూలంగా వాడుకొని నారెత్తిన నన్ను అమానుషంగా హింసించినందుకు మీకడే శిక్ష

— వరదరాజు”

కేంద సంతకం ఉంది. ప్రవీ అగ్రడన్ కోసం చూశాడు. లేదు.

అవేదనతో కుప్ప కూలిపోయాడు శిషావతారం సరిగ్గా ఇదే సమయానికి —
మెళ్ళే పూదండలలో రిజిస్ట్రార్ అఫీసులోంచి బయటకొచ్చారు మంజుల, వరదరాజులు.

కొద్ది నిమిషాల క్రితమే చట్టబద్ధంగా వాళ్ళు బాధ్యభర్తలయ్యారు.

కొత్త సంవత్సరం వున్నా టాక్సీ ఎక్కి, తమ బసకు వెళ్తున్నప్పుడు రెడర జాకి అకస్మాత్తుగా శిషావతారం గుర్తొచ్చాడు.

— ‘వూర్ ఫో! తను లాసీవ ఉత్తరం ఈ సీటికి అందే ఉంటుంది. అది చదివి గుండెలు బాదుకొంటూ ఉండొచ్చు. కొద్దిరోజులుపోతాక తన కూతురు ఎత్తబోయే వేళ్ళ అవతారాన్ని తలుచు కొని కుంగిపోతాడు తప్ప — మంజు ఇలా సగౌరవంగా అతనికి భార్య అవుతుందన్న తలంపే రాసు తనకి.

తనక్కావచ్చింది కూడా అదే!
— మంజుని ఒళ్ళోకి లాక్కుంటూ గర్వంగా వచ్చు కొన్నాడు వరదరాజు. *

ఉచితం! ఉచితం !!

తెల్ల మచ్చలు

మా చికిత్స ప్రారంభించగానే మచ్చల రంగులో మార్పు వస్తుంది. సరిక్కించి మా ముందు ఎంత పని చేస్తుందో చూడండి. రోగ వివరాలు ప్రాసీ ఉచితంగా ఒక వ్యాకెట్ ముందు పొందండి.

LALIT AYURVEDIC PHARMACY (AW)
P.O. Katri Sarai (GAYA)

అతకు నుందిరే అందం..... ముహూళకు

అభరణములే అందం

22 ct 200 గాని కవరింగ్ చేయబడినది

PHONES: 233, RES: 78.5

శ్రీ గోల్డ్ కవరింగ్ వర్క్స్ Regd
P.B.No.35 శ్రీమహాలీ మచిలీపట్నం. A.P.

విశేషాలు: 1. విశేషమైన ముహూళములు 2. విశేషమైన అభరణములు 3. విశేషమైన వస్త్రములు 4. విశేషమైన ముహూళములు 5. విశేషమైన అభరణములు 6. విశేషమైన వస్త్రములు 7. విశేషమైన ముహూళములు 8. విశేషమైన అభరణములు 9. విశేషమైన వస్త్రములు 10. విశేషమైన ముహూళములు 11. విశేషమైన అభరణములు 12. విశేషమైన వస్త్రములు 13. విశేషమైన ముహూళములు 14. విశేషమైన అభరణములు 15. విశేషమైన వస్త్రములు